Tập 3 — Nhọ Nọớc Với Sữa

Một Cuộc Đời, Một Vầng Nhật Nguyệt (Minh Đức Triều Tâm Ảnh)

Nhọ Nọớc Với Sữa

Trời bắt đầu xuất hiện những đám mây đen xám, âm u báo triệu những cơn mưa đầu mùa nhưng tiết trời lại khá oi bức, đức Phật vẫn sống đời ta-bà vô trú, chưa có dự định dừng chân lại ở nơi đâu. Ngài cứ đi, cứ lang thang vô định xứ. Hôm nọ, thấy một khu vườn rừng cây cao bóng cả, trong lành và xanh mát, đức Phật hướng chân bước vào. Một người làm vườn chợt chận lại: - Thưa ngài sa-môn! Cảm phiền ngài hãy dừng chân lại cho! Đức Phật biết rõ lý do, nhưng ngài mỉm cười, cất tiếng hỏi: - Tại sao? - Thưa, vì trong ngôi vườn tĩnh lặng này có ba vị sa-môn ẩn sĩ mày thanh mắt sáng, trước đây đều là con cái của những gia đình quý tộc danh giá nay họ xuất gia rồi, đang ở nơi đây với đời sống tĩnh cư, giới hạnh trắng bạch như vỏ ốc! Như là những bậc thánh. Vậy xin ngài sa-môn hãy hoan hỷ rời chân đi nơi khác, đừng phiền nhiễu đến họ. Đức Phật mỉm cười, gật đầu: - Đúng là vậy!

444 Một Cuộc Đời Một Vầng Nhật Nguyệt

Đại đức Anuruddha đang tĩnh cư gần đấy, nghe tiếng người làm vườn và giọng phạm âm của đức Thế Tôn, bước ra nói: - Này bác làm vườn! Vị ấy chính là đức Đạo Sư của chúng tôi đó! Ông ta kính sợ, vội vàng sụp lạy, nói lắp bắp: - Hèn gì! Tôi đã ngờ ngợ! Đức Thế Tôn còn sáng rỡ hơn cả mặt trời, mặt trăng nữa. Tôi đã nghe danh đức Thế Tôn lâu rồi. Lần vào bên trong, tuy lối đi đường đất nhỏ hẹp uốn quanh co nhưng nơi nào cũng xanh sạch, mát mẻ. Vài cành cây khô, những chiếc lá vàng cũng nằm an hưởng sự thanh bình. Những tiếng chim hót êm tai. Mấy chú bướm sặc sỡ chập chờn, bay lượn vui mắt. Đến một chòi lá, chắc dùng nơi để hội họp hay độ thực thì từ hai phía khác nhau, sau những lùm cây rậm, tỳ-khưu Nandiya và tỳ-khưu Kimbila bước đến nghinh đón đức Tôn Sư. Một vị đón nhận y bát. Một vị sắp đặt chỗ ngồi. Một vị mang nước rửa chân, ghế kê chân và tấm chà chân. Đức Thế Tôn rửa chân rồi ngồi trên chỗ ngồi đã được soạn sẵn. Cả ba vị đại đức đến đảnh lễ đức Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. - Các ông sống ở đây như thế nào? Sức khỏe có tốt không? Trì bình khất thực hằng ngày có dễ dàng không? - Bạch đức Thế Tôn! Đại đức Anuruddha nói - chúng đệ tử nhờ tâm bình, khí hòa, máu huyết lưu thông nên chẳng có bệnh tật ốm đau gì cả. Còn việc nuôi mạng ở đây thì chẳng có gì đáng phải phàn nàn. - Thế các vị sống với nhau tâm tánh có xung khắc với nhau không? Có thân thiện, khiêm nhu với nhau không? Có hòa hợp với nhau như nước với sữa không? Có thường nhìn nhau bằng ánh mắt chan hòa từ ái không? - Bạch đức Thế Tôn! Đại đức Anuruddha nói - Quả thật chúng đệ tử đã sống với nhau cũng được như thế! Minh Đức Triều Tâm Ảnh 445

- Sự thân thiện ấy là như thế nào, hở Anuruddha? - Thưa! Chúng đệ tử sống thân thiện với nhau qua thân hành, qua khẩu hành và qua ý hành. - Cụ thể thân hành là thế nào hở Anuruddha? - Thưa, khi có công việc gì bằng tay hay bằng sức lực thì cứ làm, hoan hỷ làm không cần thiết phải cho vị khác biết. Còn khi cùng làm chung nhau thì hoặc là ai làm việc nấy, mỗi người một tay, đôi khi có việc phải phụ giúp nhiều tay. Mà ai cũng

từ hòa, mát mẻ. Đấy được gọi là thân thiện hành. - Còn khẩu thiện hành? - Thưa! Là luôn luôn nói lời từ ái, tao nhã, êm dịu lỗ tai, hoan hỷ lỗ tai; ngoài ra, nội dung của khẩu thiện hành còn chú ý đến việc lợi ích cho giới, lợi ích cho định, lợi ích cho tuệ, lợi ích cho bản thân, lợi ích cho tất thảy chúng sanh nữa! - Ừ! Vậy là đúng đắn! Thế ý thiện hành là sao hở Anuruddha? - Thưa, ngoài không hận, không sân, ngoài tứ vô lượng tâm ra, chúng đệ tử, khi cần, ai ai dường như cũng quăng vất cái tâm của mình đi, rồi lắng nghe, quan sát xem thử tâm của bạn mình muốn gì, nghĩ gì, sở thích gì để đáp ứng khuynh hướng ấy, yêu cầu ấy một cách an nhiên, tự nhiên không có cố gắng lắm. Nhờ vậy, ngay chính một vài "tập khí" còn rơi đọng lại của người này, người kia cũng dễ dàng được thông cảm, cứ để cho chúng tự lướt đi, trôi đi như giọt nước trên lá sen, chẳng dính vào đâu cả! Nói hơi cường điệu một chút, nhưng sự thật là vậy, chúng đệ tử ba người mà sống với nhau như chỉ "đồng một tâm"! - Đồng một tâm?! Quý hóa quá! Như Lai hiểu! Đức Phật lại mỉm cười, quay sang hai vị kia: - Anuruddha là vậy! Còn hai ông, Nandiyā và Kimbila thì sao ha? Nandiyā đáp: 446 Một Cuộc Đời Một Vầng Nhật Nguyệt

- Chúng đệ tử cũng vậy! Từ khẩu thiện hành, thân thiện hành, ý thiện hành đi đến sống với nhau như đồng một tâm, hòa hợp với nhau như nước với sữa, bạch đức Thế Tôn! - Như Lai nắm bắt tất thảy những khái niệm ngôn ngữ, cả lời và nghĩa ấy, nhưng cái thể hiện đời sống cụ thể của chư vị trong sinh hoạt hằng ngày là như thế nào, hở Kimbila? Tức là cái biểu hiện ra bên ngoài của "đồng một tâm ấy" cái như "nước với sữa" ấy? - Thưa, Kimbila đáp - Cụ thể là như thế này. Vị nào trong chúng đệ tử khất thực từ làng trở về trước, vị ấy sắp xếp chỗ ngồi, chuẩn bị nước rửa chân, ghế kê chân, tấm chà chân, rửa sạch chậu đựng đồ thừa, chuẩn bị nước rửa và nước uống. Vị ấy có thể tùy nghi độ thực trước hoặc đợi bạn về cũng không sao. Vị về thứ hai, thứ ba cũng vậy. Sau khi dùng xong, ai đứng lên sau cùng thì người ấy quăng bỏ những vật thực thừa, dọn dẹp, cất đặt lại toàn bộ rồi quét sạch từ trong ra ngoài. Ngoài ra, một vị nào đó thấy lu nước uống, lu nước rửa chân, lu nước nhà vệ sinh bị cạn nước thì tự động đi múc nước đổ cho đầy vào. Một vị nào đó thấy một thân cây đổ, một chân ghế bị gãy, một đám đất cáo chồn vương vãi... thì vị ấy tự động biết mình phải làm gì. Dường như chúng đệ tử ai ai cũng thấy được chỗ này chỗ kia phát sanh việc này, phát sanh việc khác như đồng một cái thấy vậy. Có một số việc nặng, đôi khi không thể tự làm một mình, phải cần hai hoặc ba người thì chỉ cần đưa tay làm dấu hiệu chứ không cần phải nói ra, và ai cũng hiểu là khi ấy cần phải có người phụ lực. Do vậy, ở đâu cũng yên lặng, ở đâu cũng chẳng có một lời tiếng nào. Như thế, cả lâm viên này đều lây lan, ảnh hưởng năng lực tĩnh lặng của tâm thiền đó, bạch đức Tôn Sư! Minh Đức Triều Tâm Ảnh 447

Đức Phật nhè nhẹ gật đầu. Đại đức Nandiyā tiếp lời: - Cứ mỗi năm ngày một kỳ, một đêm, chúng đệ tử gặp nhau ở đây, tại cái chòi lá này để thảo luận về giáo pháp, cùng nhau ôn tập, ôn tụng hoặc nhắc lại cho nhau nghe những kinh và pháp mà đức Thế Tôn, hai vị trưởng tử, thuyết giảng hoặc khai triển nơi này và nơi khác. Việc này rất lợi ích cho sự tu tập cũng như lợi lạc khi cần phải giảng nói đến cận sự hai hàng. Cũng trong đêm này, những kinh nghiệm thiền chứng, lộ trình giải thoát tâm... vị này và vị kia cũng đem ra bàn thảo, trao đổi để bổ khuyết cho nhau, san sẻ cho nhau, hướng dẫn

cho nhau. Không một bàn tay nào được nắm lại. Không một pháp nào bị che giấu. - Ngoài ra, đại đức Kimbila nói tiếp - Cứ mỗi tháng hai kỳ, chúng đệ tử gặp nhau ở đây để sám hối; sau khi sám hối chúng đệ tử thay nhau tụng đọc những học giới cho đến thuộc lòng để hy vọng sau này dạy bảo lại cho những vị tỳ- khưu hậu lai! Đại đức Anuruddha như kết luận: - Chúng đệ tử không nói đến nỗ lực, tinh tấn. Chúng đệ tử không nói đến chánh niệm, tỉnh giác. Chúng đệ tử không nói đến định hoặc minh sát. Mà khi cùng sống với nhau trong mọi sinh hoạt, giao tiếp với ngoại giới cùng những tương quan duyên khởi, phải nói là chúng đệ tử sống với toàn bộ bát chánh đạo, toàn bộ giáo pháp trong lòng mình, trong từng lúc, từng khi, trong mọi oai nghi đi đứng nằm ngồi, trong từng mỗi hơi thở, trong từng mỗi sát-na! Do vậy, khi nói giới định tuệ thì có ngay giới định tuệ, khi cần đồng một tâm tức khắc có ngay đồng một tâm, khi muốn như nước với sữa thì liền hòa hợp với nhau như nước với sữa, bạch đức Thế Tôn!

448 Một Cuộc Đời Một Vầng Nhật Nguyệt

- Hay lắm! Đức Phật thốt lên - Buổi pháp thoại hôm nay, các ông cần phải giảng nói rộng rãi cho các nhóm học chúng, hội chúng tu học! Nếu chư tỳ-khưu trong giáo hội của Như Lai, cụ thể là hai nhóm hội chúng kinh và luật tại lâm viên Ghositārāma mà sống được chỉ một phần mười sáu như các ông thì đừng nói chia rẽ, tương khắc, bất hòa, khẩu chiến, khẩu tranh... không thể tồn tại mà một ánh mắt khó chịu, một lời nói không hoan hỷ lỗ tai nhau cũng không thể xảy ra! Cuối cùng, tuyệt vời, tuyệt hảo nhất là các ông đã ở bờ kia mà không thèm nói tới bờ kia. Các ông thường trực sống trong chân đế mà chỉ sống và nói với tục đế. Các ông đã uống được giọt nước giáo pháp tận đầu nguồn của Như Lai, cho nên khu lâm viên này luôn được tưới tẩm sự trong lành, bình an và mát mẻ. Một vài trạng thái giải thoát có được, các ông cũng không dính mắc, không chấp thủ! Tốt lắm! Quý lắm! Như Lai khen ngợi đó!

Minh Đức Triều Tâm Ảnh 449

MỤC LỤC

Con Chó Khôn Ngoan ..... 7 MÙA AN CƠ THỨ TÁM ..... 19 Chánh Hậu Của Đức Vua Udena ..... 20 Một Số Giới Điều Cần Thiết ..... 30 Hiện Tại Pháp Lạc ..... 38 Về Hơi Thở..... 54 Chỉ Việc Thở Thôi ..... 62 Hoá Độ Du Sĩ Magandiya ..... 65 Ôi! Chàng Gọi Chúng Em Là Những Bà Chị! ..... 74 Cô Bé Visākhā ..... 81 Thế Nào Là Một Bà-La-Môn Chân Chính? ..... 86 Bà Phu Nhân Xinh Đẹp ..... 102 Bài Học Về Vườn ..... 113 Bậc Chư Thiên Ái Kính ..... 118 Bài Học Về Rừng

..... 129 Đại Thần Chú
..... 139 Thêm Một Gia Chủ Hữu Danh
..... 144 Khúc Thán Ca Vô Thường Bất Hủ
..... 166 Chiếc Lá Đắng
..... 177 Hạt Giống Hy Hữu
..... 183 Tu Hạnh Chó Và Hạnh Bò
..... 189 Vị Thánh Bảy Năm Trong Bình Máu
..... 195 Những Người Bạn Cũ
..... 205 Chiếc Phao Phước Báu
..... 212 Sa-Môn Đầu Trọc
..... 218 Hoá Độ Bà-La-Môn
..... 227 Lại Nhiếp Hoá Bà-La-Môn Nữa
..... 244 Chuyện Tỳ-Khưu Nanda
..... 255 Sắc Đẹp Hoa Sen
..... 261 Cảm Hoá Cô Dâu Hư!
..... 275 Bậc Chiến Thắng Bất Diệt, Bạn Của Ta Giờ Ở Đâu? ..... 281 Đặc Tính Của Biển Lớn
..... 292 Người Đàn Tín Hộ Trì Tối Thượng
..... 301 Một Doanh Gia Thành Đạt
..... 309 Đức Hạnh Nhẫn Nhục Của Tỳ-Khưu Puṇṇa..... 314 Một Nghệ Sĩ Kỳ Lạ
..... 317 Vị Thánh Trong Bụng Cá
..... 323 Những Câu Hỏi Vớ Vẩn!
..... 329 Rāhula Ngủ Trong Nhà Xí
..... 336 Voi, Lừa Và Đa Đa
..... 341

Tấm Gương Học Tập Của Rāhula ..... 346 Bài Học Của Nai Tơ ..... 353 Cô Thị Nữ Lưng Gù
..... 358 MÙA AN CƠ THỨ CHÍN
..... 365 Cúng Dường Bằng Tâm Ý
..... 366 Như Thớt Voi Giữa Trận Tiền
..... 370 Gà Sống, Gà Chết
..... 375 Mũi Tên “Phản Nghịch”
..... 380 Giẻ Rách Cũng Hữu Dụng
..... 387 Ngọn Lửa Hận Thù..... 393 Báo Ứng
..... 397 Nghiệp Nhân Từ Quá Khứ
..... 405 Giọt Nước Cặn Trong Gáo Vệ Sinh
..... 412 Chuyện Đàn Chim Cun Cút
..... 417 Không Hận Thù Mới Dập Tắt Được Hận Thù
..... 423 An Lạc Của Hạnh Độc Cư
..... 441 Như Nước Với Sữa

..... 444

NHÀ XUẤT BẢN....

Chịu trách nhiệm xuất bản

Chịu trách nhiệm nội dung

Biên tập : Vi tính, bìa, trình bày : Thiện Niệm, Chơn Quán Sửa bản in :

In ..... quyển, khổ 14 x 20.5 cm tại .....Số đăng ký KHXB: ..... Quyết định xuất bản số: ....., cấp ngày ..... In xong và nộp lưu chiểu .....

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.